

[Finansministeren.]

at udstede retningslinjer for isbrydningsrådets virksomhed.

Om dette spørgsmål kan løses tilfredsstillende ved en ressortændring, og om en sådan i øvrigt vil indebære så væsentlige fordele, at den bør gennemføres, kan jeg ikke tage stilling til i dag. Jeg er bekendt med, at spørgsmålet tidligere har været overvejet, men jeg er naturligvis indstillet på at lade fordele og ulemper ved en overflytning af istjenesten fra handelsministeriet til forsvarsministeriet undersøge på ny.

For en ordens skyld gør jeg opmærksom på, at lovændring i givet fald ikke er nødvendig og heller ikke ville være betimelig, sådan som forslaget synes at forudsætte. Ændringen af sagsfordelingen mellem ministrene sker efter grundlovens § 14 ved kgl. resolution.

Kaj Poulsen (S):

Dette forslag til folketingsbeslutning om ressortomlægning af administrationen af statens istjeneste er vel omtrent et af de mest overflødige forslag, der nogen sinde har været behandlet i dette folketing. Det reelle i denne sag er nemlig, at folketinget, hvad denne sag angår, kan vedtage hvad som helst, uden at der behøver at ske nogen ændring i den retning, som det her er foreslået.

Det burde ikke være nødvendigt at fortælle de medlemmer af fremskridtspartiet, som har foreslået denne ændring, hvad det var, de skrev under på, da de i sin tid blev valgt som folketingsmedlemmer. Men med dette forslag synes jeg nok det kunne være nødvendigt at fortælle dem, at det, de skrev under på, var grundloven, og jeg synes nok, at det kan konkluderes, at fremskridtspartiets medlemmer ikke har haft nogen anelse om, hvad det var, de skrev under på, da de blev valgt.

Det har siden parlamentarismens indførelse i Danmark været kongen alene, som bestemmer disse ting, som er foreslået af fremskridtspartiet, og der står også i grundlovens § 14, at kongen bestemmer regeringens antal af ministre og forretningernes fordeling imellem dem. Det kan just ikke siges, at dette forslag er i over-

ensstemmelse med disse grundlovens bestemmelser.

Men da jeg ikke skal give yderligere næring til fremskridtspartiets forfølgelsesvanvid, skal jeg ikke foreslå, at dette forslag afvises, men skal nøjes med at konstatere, at det, vi også har set i mange andre situationer, nemlig fremskridtspartiets forkærlighed for papirnusseri, også giver sig udtryk ved dette beslutningsforslag.

Det burde være sådan, at fremskridtspartiet her på Christiansborg skulle beskæftige sig med lovgivningsarbejde i stedet for, som tilfældet er, at gå ind i det administrative arbejde, men vi er jo efterhånden ved at være vant til fremskridtspartiets mere eller mindre ubehjælpomme forslag. Vi vil fra socialdemokratiets side, som ministeren også udtalte det, være villige til at se, om der kunne være tale om besparelser på området.

Ratzler Møller (V):

Da mit partis ordfører, hr. Jens Peter Jensen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på mit partis vegne klargøre vores stilling til dette forslag.

Forslagets hensigt kan vel være god nok, nemlig rationalisering og besparelser, men vi synes ikke, midlet er egnet. Vi mener, at der næppe kan opnås besparelser på vedligeholdesarbejder, idet arbejdskraftforbruget vel må antages at være ens, uanset hvor det gennemføres, og søværnet har ikke ledigt mandskab, så der må altså hentes arbejdskraft udefra.

I isbrydningsperioder kan en del af det nødvendige mandskab måske nok hentes i søværnet, men det kan vel indebære øget arbejdsløshed blandt de søfarende, der netop i isperioder er særlig stor, fordi en del mindre skibe ligger tilbage, og der er således næppe for det offentlige totalt set nogen besparelse her.

I øvrigt skal vi pege på, at skibsfarten fraråder en sådan overflytning, ligesom skibsfarten har givet udtryk for den måde, man samarbejder på i det hele taget.

Venstre har intet imod udvalgsarbejde, men vi er meget skeptiske over for forslaget.

Aase Olesen (RV):

Da afgørelsen vedrørende ressortområderne ikke er folketingets, finder det radi-